

det næste vilde man kunne indvinde det ved at forandre Stempelpapirslovgivningen saaledes, at Indtagten ved det Middel, jeg her har angivet, igjen tilstog. Jeg troer ikke, det kan misforstaaes, at min Mening er den, at ethvert Stempel ikke alene skulde betegne Summen, det ramte, men ogsaa det Tidrum, for hvilket det gjaldt, saaledes, at det for den samme Sum var lavere for et kortere, end for et længere Aaremaal, og saaledes, at Enhver kunde kjøbe sig et Stempel for et saa langt Aaremaal, han ønskede, medens det almindelige Stempelpapir, som Handelsvare, skulde begrænses til et høieste Aaremaal, f. Ex. til 20 Aar. Naar man betragter Sagen fra denne Side, troer jeg ogsaa, man temmelig godt vil kunne anstille en Beregning over, hvad Stempelpapiret i det Hele vil indbringe, eftersom man, idetmindste i et ikke ringe Omfang, kjender de stemplede Capitaler, der findes paa forskjellige Steder, idet nemlig den allerstørste Deel af alle stemplede Capitaler ere thinglæste. Jeg har ikke Noget imod, at det maaffee vil være et overmaade besværligt Arbejde at opsoge dem i Pantebøgerne, men engang opsogte, dette Arbejde engang udført, have vi derved faaet en meget dyb Indsigt i Landets, Individernes, Stiftelsernes Formue, en Indsigt, som i Betsatningsstilsælde er af den allerstørste Vigtighed. Jeg for min Deel skal derfor være villig til at stemme for dette Forslag, thi jeg troer, at det er den simpleste, meest directe og tillige meest maadeholdne Vej, hvorpaa denne Sag kan sættes i Bevægelse. Derved kommer imidlertid bestandig den Bestræbning frem, som jeg aldrig skal vige tilbage for, at naar man kunde have Sikkerhed for, at Regjeringen i en nær Fremtid vilde indbringe et Lovforslag, som søgte at løse Drogaven, vilde man gjøre Uret i at trænge en saadan Lov om et enkelt Punkt frem, men ved Siden deraf maa jeg ogsaa bemærke, at jeg ikke endnu har seet nogen Næringslov paa vort Bord.

L. C. Larsen: Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Konrad) ønskede at vide, hvor stor en Afgang i Stempelpapirsintraderne der vel kunde blive en

Følge af det foreliggende Lovforslag; det vil være aldeles umuligt, baade for Regjeringen og for nogen Anden, at kunne angive det med nogen Bestemthed, men man vil dog nogensunde tilnærmelsesviis kunne gætte sig dertil, og jeg for mit Vedkommende skulde troe, at 20,000 Rdlr. omtrent vil svare til den Afgang i Stempelpapirsintradene, som vil indtræde, hvis Lovforslaget bliver til Lov. Den hele Sum, som indkommer for Papir til Obligationer, er nemlig beregnet til 216,000 Rdlr., og $\frac{1}{10}$ af denne Sum kan maaffee antages at svare til, hvad der indkommer ved Transporter; det er dog, som sagt, kun en Gjetning, men nogen meget betydelig Afgang i Intraderne vil neppe følge af Forslaget. Imidlertid maa det indrømmes, at Lovforslaget kun tilfredsstiller eet af de Ønsker om Forandring i Stempelpapirslovgivningen, man med Villighed kunde nære, og hvis den ærede Indenrigsminister vilde give en bestemtere Forsikkring om, at han vil underkaste Stempelpapirsforordningen en Revision, troer jeg, der kunde være Anledning til hellere nu at lade dette Forslag falde. Iøvrigt er det et Forslag, som virkelig vilde virke gavnligt, og hvis jeg ikke misforstod den ærede Indenrigsminister, som i forrige Session udtalte sig om Forslaget, troer jeg ogsaa, at han gav Udsigt til, at han vilde have fremmet det videre.

M. Sæge: Dersom man vil eftersee Forhandlingerne her i Rigsdagen, saalænge Rigsdagen næsten har været til, vil man finde, at eet af de Punkter, som meget ofte have været for her, og hvorom saavel Thinget som Ministeriet have været enige, er, at den nuværende Stempelpapirsanordning er i høi Grad uhensigtsmæssig, at den slet fordeles Byrden, og at den trænger til en omfattende Reform; derom har der aldrig hersket nogen Uoverensstemmelse her, og vi have derfor levet fra Aar til Aar i Haab om, fra Ministeriets Side, at see et Forslag til en ny Stempelanordning, men at vi ikke vare berettigede til allerede nu at vente et saadant Forslag fra den høitærede Indenrigsminister, det indrømmer jeg meget villig, og glæder mig derfor over, at han dog har udtalt, at Sagen strax har tiltrukket sig